

1577943

Хвост Ганна

Багрянний вітер

До збірки увійшли вірші Ганни Хвост, написані в період 09.02.2022–21.10.2023. Сповнені жалю, смутку, печалі й гіркоти, вони дихають великою любов'ю до України, до рідної землі, до народу. Є важкі вірші, які не можна читати без сліз... І разом з тим, усі вони пронизані силою і волею до свободи, щирою, жагучою вірою в нашу перемогу і переконанням у справедливій карі ворога. Велично постає перед нами образ зболеної, змученої, поруйнованої, але нездоланної, незламної Матері-України.

Авторка відчуває чужий біль, як свій власний; в її душі гостро озиваються думки і переживання героїв; вона відстоює закони совісті, добра і зла, вболіває за долю України. В її віршах – любов і ненависть, сльози і радість, надія і сподівання, світле і зболене – все те, чим сьогодні живе кожен українець.

Книга написана для широкого кола читачів.

ЗМІСТ

Біографічна довідка	8
Ми не сестри з тобою	12
Ще хвилину тому він живий по окопу ішов.....	13
Ми поля засівали житом	13
Я Син, я Донька, Батько я і Брат	14
А Київ стоїть нескорений	14
Гадаєте, ми будемо дружити	15
У Господньому храмі дівчинка маленька	16
Пити! Хочеться пити! Хоч краплинку води!	16
Колискова	17
У часи війни спадає з душ полуда	17
У сховищі, під бою звуки	18
Раз прийшла росія до Бога	19
Міста розстріляні ворогом	20
Молитва за народ	21
Я сьогодні померла, мамо... ..	22
Їх вивели у двір	22
Я лежу серед міста під сонцем та сивим дощем	23
Хотілось утекти подалі	24
Та не бреш, що ти – мій брат	24
Остання битва	25
Синку! Ти повернувсь додому	26
Через фронти вертають журавлі	27
Відпусти мене, Боже, з раю!	28
Матусю! Прокинься!	28
Два місяці у підвалі!	29
Буйно квітує весна	30
Ми вибиралися пішки	31
В картатому тоненькому пальто	31
Не вважайте нас безвісти зниклими	32
Україна нескорена	33
Може, не все так склалось, як хотілось	34
Смертельна злива з неба падала	34

В тонкім, незрима, покривалі	35
Я пишаюся тим	36
Чекають визволення в «Азовсталі»	37
А зі мною немає зв'язку	37
Від вибухів нікуди не втекти	38
Кругом війна, а білий птах літає	39
І знову різнобарвні акварелі	39
Тяжку ціну ми платимо за волю	40
Батько	40
Була зима, а вже буяє літо	41
Ти подай мені, друже, руку	42
Ти приходиш до мене у сні з того краю	42
Сонце променем позначає	43
Солдата-героя в закритій труні	44
Тримайся і в жалобі, Україно!	44
Від вибуху здригнувся весь квартал	45
Влучання!!! І світ навпіл тріснув!	46
Український Солдате!	46
Ненько моя, Україно	47
росіє, звір повернеться додому	48
Мати	48
Щоб наші діти мали майбуття	49
Над Дніпром, над кручами	50
Державність – це не тільки про історію	51
Вмирала закатована людина	52
Я – Україна	52
Лютневий холод й серпень не зігрів	53
Небеса такі неозорі	54
Мов ріка, струмує час	54
Нас ніхто не змусить схилитися	55
Якби всі гроші, що пішли на війни	55
Засмутився вокзальний перон	56
Боїшся, звір? Бач, підібгав хвоста!	57
Плаче вересень тихим дощем	57
Говорив батько сину, коли йшов на війну	58

Кишеню гріють «тридцять срібняків»	58
У непокірному Херсоні	59
Не буди її, сонце!	60
Хвалився, що за три дні візьмеш Київ	60
Мойри не винні	61
Болить Ізюм! Пече кривава рана!	62
Орлина доля	63
Катюго, ми загнали тебе в кут	63
Бійся своїх бажань	64
Татку! Тату! Татусику! Таточку!	65
Плаче Україна за загиблими	66
Я мрію побачити море	66
Як тільки ніч на землю упаде	67
Збережи	68
Здається, тільки вчора травень цвів	69
Буйний вітре! Не ламай калину	69
Побажання ювіляру	70
Мені сьогодні так сказав знайомий	71
Розтерзана земля. Зруйновані міста	71
Голос Української землі	72
Багато країн поневолив, скорив Чингисхан	73
У райських кущах дві душі зустрілись	73
Осінь золотом гай притрусила	74
Немає світла. Інтернет мовчить	75
Присутнім хлопчик роздає цукерки	75
Може, я не зуміла	76
Загорнувся у смуток мій поранений сад	76
Лелеченько, лелеко, друже мій і брате	77
Дивися, кате, як ми ідемо	78
З-під завалів пологового будинку	78
Я не можу тримати зброю	79
В зимовий сутінковий час	80
Горять на вікнах пам'яті свічки	80
Ми – вільна нація! Не підемо в раби!	81
У грізний час ворожої навали	81

А ми з тобою ніжно так любилися	82
Зимова історія	83
Народ без коріння – голодна і дика орда	84
Час невпинно вперед біжить	85
Не за себе молю, мій Господи	85
На четвертому поверсі дружна родина жила	86
Попри війну, і біль, і втрати	87
Закордони в різдвяних вогнях	88
Якби я мала крила, милий мій	88
Ще трохи – і скінчиться рік старий	89
Святвечір всіх скликає до вечері	90
І малими, й великими групами	90
У жалобі Дніпро. І сивіє від горя країна	91
Хрестивсь Господь Йорданською водою	91
Цей день розпочинався як завжди	92
Друзі мої, візьмімося за руки	93
Кінець москви	93
Ніч обережно світ вкриває	95
росія кров'ю упилася	96
Якою буде наша Перемога?	97
Вони зустрілись у далеких квітні	97
І день, і ніч, і ніч і день	99
Зорі падали у трави	99
Перед боєм у мить затишшя	100
Україна кличе	101
Журавлику! Чого ти зажурився?	101
Ой у перепілки ще маленькі діти	102
Не кричіть, журавки, рано-зранку	103
Дівчинонька молоденька	103
Повернення з полону	104
Краяни	105
Зажурилась мала пташина	106
Злітають чорні журавлі	106
Лише допоки Бог мовчить	107
Кургани	108

О скільки журавлів у небесах!	109
Захисникам Бахмута	109
Боїшся, двоголовий? Так, ти бійся!	110
Ой, у полі могила з вітром говорила	110
Московська хижа звірина	111
Наші простори ти засіяв «маками»	111
А вони у рай відлітають	112
А мати діток вивела на дах	112
Тече ріка, мого життя ріка	113
Ті перші сльози – як чисті роси	114
Коли мати доню під серцем носила	114
Як скінчиться війна, нас повернуть додому дороги	115
В світлім краї, в тихім раї, в синіх небесах	116
Жовто-сині сумні прапори	116
Світло зір не згаса в тумані	117
Не дивися, що жінка, бо, найперше, я – доня	118
Нас вінчали небеса і доля	118
Говорімо вкраїнською голосно	119
А ми співаєм щиро і натхненно	119
Почорніло від болю поле	120
Душа пред Господом стояла... ..	121
Чужого не бери... ..	122
Війна скінчиться. Прийде мирний день	122
Знов в один човен дитя і учитель ступають	122
Душі боліло! Як же їй боліло!	123
Чуєш, світе, плач на руїнах?	124
Вересневі терни терпкі	124
На кого покладатися мені	125
Гойдає обрій зграю журавлину	126
Якщо нам знову треба обирати	126
Лютневим снігом літо замело	127
А труни усе несуть... ..	128
Вітри бувають різні. А оцей – багряний	129
Кожного з нас веде своя дорога	129
Стискаючи в руці натільний хрест	130